

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **P. A. P.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 8.4.2012, o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 8.1.2013, o **invalidním důchodu,**

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 8.4.2012 č.j.X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí ze dne 8.1.2013, kterým žalobci odňala od 1.3.2013 invalidní důchod podle ust. § 56 odst. 1, písm. a) a ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné ze dne 5.11.2012 žalobce již není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 20%.

Proti shora uvedenému rozhodnutí podal žalobce včasnou žalobu, ve které namítal, že se posudkový lékař nezabýval jeho omezenou schopností výkonu práce a tím, že jeho zdravotní stav trvale ovlivňuje výdělečnou činnost po prodělaném úrazu pravé paže s porušením radiálního nervu.

Žalovaná navrhovala, po provedeném dokazování, zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 8.4.2012 č.j. X, připojeným posudkovým spisem žalobce vedeným u OSSZ v Karviné, posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV ČR“) ze dne 23.8.2013 a poté soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobkyně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce byl uznán od 16.5.2011 invalidním v prvním stupni pro úraz utrpěný dne 13.5.2010. Dne 5.11.2012 byla u něj provedena kontrola invalidity se závěrem, že již není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 20%. Rozhodnutím ze dne 8.1.2013 mu žalovaná invalidní důchod odňala. Žalobce dne 11.2.2013 podal proti tomuto rozhodnutí námitky a v rámci řízení o námitkách byl posouzen lékařem Lékařské posudkové služby ČSSZ dne 19.3.2013 se závěrem, že není invalidní neboť pokles pracovní schopnosti u něj činí 10% podle kapitoly VI, položky 9, písm. a) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. a se zvýšením podle § 3 odst. 2 téže vyhlášky o dalších 10% činí celkových 20%. O námitkách pak žalovaná rozhodla shora uvedeným napadeným rozhodnutím.

Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování z neurologických nálezů MUDr. K. ze dne 12.7.2012 a 24.10.2012, z vyšetření EMG MUDr. V. ze dne 16.7.2012 a z dokumentace vedené u OSSZ v Karviné. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, který byl k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované 8.4.2013 stabilizován, byl stav po tržně zhmožděném poranění pravé horní končetiny dne 13.5.2010 s dilacerací tricepsu paže a kontuzí radiálního nervu, s přetrvávajícím středně těžkým postižením radiálního nervu uvedený v příloze k vyhlášce č. 359/2009 Sb. kapitole VI, položce 9, písm. b) vedoucí k poklesu pracovní schopnosti ve středním pásmu rozmezí této položky, tj. o 30% a to i s přihlédnutím k dřívější činnosti horníka. Tento stav posudková komise nehodnotila podle položky 9 písm. c) téže kapitoly, neboť nebyly zjištěny příznaky tuto položku charakterizující. Z posudku vyplývá, že pokud podle položky 9 písm. c) hodnotil dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce posudkový lékař OSSZ v Karviné, pak jde o hodnocení mylné. Od úrazu žalobce uplynuly téměř tři roky, docházelo ke značnému zlepšování zdravotního postižení a žalobce se na ně postupně adaptoval. Posudková komise MPSV ČR dodala, že žalobce mohl vzdělání, zkušeností a znalostí využít v některých méně namáhavých důlních profesích, protože byl schopen práce i v dole a měl předpoklady pro práci nebo rekvalifikaci na práci i na povrchu.

Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že

žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí 8.4.2013 nebyl invalidní. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobce činil 20% a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR, o jejichž úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobce ve složení z posudkového lékaře a dalšího odborného lékaře – neurologa, tedy lékaře z oboru nemoci, jež je dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobce. Dle názoru krajského soudu posudková komise také dostatečně zdůvodnila své odlišné posudkové hodnocení od posudkového lékaře OSSZ i ČSSZ. Proti jejím závěrům žalobce nevznesl žádné námitky, když se k nařízenému jednání soudu bez řádné omluvy a žádosti o jeho odročení nedostavil.

Jelikož žalobce k datu 8.4.2013 neplnil zákonné podmínky invalidity podle ust. § 39 odst. 1 zák. č. 155/1995 Sb., k uvedenému datu nebyl invalidní v žádném stupni, žalovaná napadeným rozhodnutím nepochybila, když jeho námitky jako nedůvodné zamítla a potvrdila rozhodnutí ze dne 8.1.2013, jímž podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) téhož zákona invalidní důchod žalobci odňala. Krajskému soudu za této situace nezbylo než žalobu žalobce jako nedůvodnou zamítnout v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zák.č. 582/1991 Sb. v platném znění).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 17. října 2013

JUDr. Petr Indráček

samosoudce